

ખરદો

॥ શ્રી ॥ અને વાંચો.

હરવચ્ચામૃત મણિ.

બનાવી છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ભક્ત. હરગોવિંદદાસ નરોત્તમદાસ

ઈડર-તાળે વડાળી.

આવૃત્તિ ૧ લી—પ્રત ૨૫૦.

સંવત ૧૯૭૪—સને ૧૯૧૮.

અમદાવાદ.

શ્રી જૈનવિદ્યાવિજય પ્રેમમાં

શા. ચુનીલાલ અમથાભાઈએ છાપ્યું.

કિંમત એક આનો.

गुजरात विधापीठ ग्रंथालय
 २०१६
 गुजराती ऑपीराइट-अंश

७८७२

॥ श्लोक ॥

गुरु ब्रह्मा गुरु विष्णुं, गुरुदेवमुहेश्वरं ॥
 गुरुसाक्षात् परीब्रह्म, तस्मै श्री गुरुवे नमः ॥१॥
 तीर्थे तीर्थे नीर्मलं ब्रह्मवृन्दं, ॥
 वृन्दे वृन्दे तत्त्वचिन्तानुवाद ॥
 वादे वादे जायते तत्त्वबोधो ॥
 बोधे बोधे भासते चंद्रचुड ॥ २ ॥
 अखंड मंडलाकारं, व्याप्तं येनचराचरं ॥
 तत्पदं दर्शयतेन, तस्मै श्री गुरुवे नमः ॥

॥ श्लोक संत लक्षणो ॥

सुशीलं च संतोषं, दयालु देवरंजनं ॥
 सुख दुःख समानं च, पंचकं संत लक्षणं ॥१॥

॥ श्लोक धूर्त लक्षण ॥

मुखं पद्मदलाकारं ॥ वाचा चंदन शीतलं ॥
 रदयेकार्त्रि युक्तं च तृतीय धूर्तलक्षणं ॥१॥

પ્રસ્તાવના.

પ્રીય વાચક ! શ્રી પરમાત્મા પરમ દયાળુની કૃપા વડે મારી અર્પણ મુદિતુસાર ભક્તિનો શુદ્ધ માર્ગ અંતે તેનું રહસ્ય આ લઘુ પુસ્તક વડે દર્શાવું છું તે કૃપા કરી અંગીકાર કરશો. ભાઈ મનુષ્ય-જન્મ વારંવાર મળવાનો નથી, શ્રીહરીએ કૃપા કરી માનવ જન્મ આપ્યો છે તો આ અમુલ્ય જન્મ વૃથા એટલે કુકર્મ ન કરતાં સદાએ શુદ્ધ ભાવે જેમ શ્રીહરીની કૃપા હોય તે પ્રમાણે રહી સત્કર્મ કરી આ અમુલ્ય દેહનો લાભ લેવો તે અતી શ્રેષ્ઠ છે. પ્રીય વાંચક ! જીવો કે આપણે નવરાશની વખતે ખાલી ગપ્પાં મારી ખેસી રહીએ છીએ અને કાંઈનું ખર્ચે ખોટું કરવાના વિચાર કરીએ છીએ પણ જગજગતમાં આપણને જડરાની જાળમાંથી બચાવી રક્ષા કરી માનવ જન્મ આપ્યો તે તરફ ખીલકુલ ધ્યાન દેતા નથી તે ધણીજ અફસોસની વાત છે. ભાઈઓ અને બાઈઓને વિનંતી પૂર્વક બે બોલ કહેવા ઈચ્છું છું કે કાંઈની નીંદા ખોજણી ન કરતાં સદાએ શીલવ્રતધારી શ્રીહરીનું સ્મરણ કરી આ અમુલ્ય લાભ લેવા કૃપા કરશો. જીવો કે માથે કાળચક્ર ફર્યા કરે છે અને તે એક પક્કમાં પકડશે તેવું જાણી સદાએ સંતોષથી રહી પ્રભુનું સ્મરણ કરવું અને જેમ તે રાખે તેમ રહેવું. માણસના વિચારો કંઈ પણ કામ આવતા નથી, શ્રીહરી કરે છે તેજ થાય છે. મારું ને તારું કર્યા શીવાય શ્રીહરીને સંભાળવા. ટાઈ સંત પુરૂષે કહ્યું છે કે,—

દાહરો.

મન કહે કષ્ટ ઓર હે, શ્રીહરી કહે કષ્ટ ઓર;

આધારેં માધો કહે, જીડી મનડી દોડ.

૧

મટે તે વચન સંભારી શ્રીહરીનું સ્મરણ કરવું તેજ શ્રેષ્ઠ છે.

શ્રી હરવચનામૃત મણી.

સ્તુતિ

— ❀ —

ગઝલ ૧

અહોહો શારદા માતા, દયાથી દેખજ્યો દાતા.	૧
કુમતી મૂળથી કાઢી, સુમતી સ્થાપજ્યો માડી.	૨
દયાળુ દેવ બજવાને, સ્વરૂપમાં લીન થાવાને.	૩
અમારા દેહમાં ભક્તિ, નિરંતર વ્યાપજો પ્યારી.	૪
માગું છું એટલું માળ, કહે હર રાખજ્યો રાળ.	૫

ગઝલ ૨

કટારી-પ્રેમની લાગી, પડ્યો છે ધાવ તે તનમાં.	૧
રૂઝવ્યો શી રીતે રૂઝે, પ્રભુજી શું હવે કીજે.	૨
લાગેલો ધાવ તે જાણે, ખીન્ને શું પીડ પીછાને.	૩
લાકુનો સ્વાદ છે કેવો, જમેલો હોય તે જાણે.	૪
લાગ્યું છે ધ્યાન તો તારું, સદાયે હર મને પ્યારું.	૫

ગઝલ ૩

હરિહર નામ રસ લે પી, પીવાથી ઝમ કરે જીજી.	૧
હસોછો શું સુખ દેખી, હસે છે કાળ તો ખીખી.	૨

પ્રભુપર પ્યાર રાખીને સમજ મન પાપથી બી બી. ૩
છોડી દે અન્યની આશ, કહે હર આ હરીદાસ. ૪

ગઝલ ૪

કહો મન યાર શું મેરા, હરિ બીન કુણ હેં તેરા. ૧
માયા છે સ્વાર્થની મેલી, જાતું છે તેહને મેલી. ૨
અહો ધનવાન ચેતી જા, કંઈ પરમાર્થ કરતો જા. ૩
ક્રીયાયા ગર્ભમેં કાલે, સમજ અંતર્ધટ ખાલ. ૪
હર બે ખોલ લેતો જા, લજન કે પુન્ય કરતો જા. ૫

ગઝલ ૫

સમાધી શુંન્યની જાગે, અનહદ નાદ ત્યાં વાગે. ૧
ધીધી ધી ઢોલ વાગે જે, જેથી ગગન ગાજે છે. ૨
ચનક ચપ્પકાર થાયે છે, ગોપીકા ગાન ગાયે છે. ૩
રમજુમ નેપુર વાયે, નારદ ગાન ત્યાં ગાયે. ૪
મધુર ત્યાં નાદ થાયે છે, કહે હર પ્યાર જાગે છે. ૫

ગઝલ ૬

ચરાચર તાહરી માયા, ત્યાગીને ક્યાં અમે જાહે. ૧
ધા ધા એ નાથ તું વેલો, ડાવો છે તેં મુને ઘેલો. ૨
પીવા દે પ્રેમની પ્યાલી, નિરંતર ખ્યાનથી ધારી. ૩
દુવા તો માગું છું તારી, પીયુજ તમપર વારી. ૪
સદા તુજ ગુણ ગાવા દે, કહે હર લીન થાવા દે. ૫

ગઝલ ૭

આસન હ્યો સુખનું વાળી, જુવોને અંતર ધારી. ૧
કામ ને ક્રોધ નિવારી, મોહ ને લોભ વિસારી. ૨

ધીરજની ઢાલે લ્યો ઝાલી, બિધડશે જ્ઞાનની ખારી. ૩
હરીજન હોત કરનારે, થશે ઉજવળ અજવાળું. ૪
થશે ત્યાં ખેલ તો સારાં, કહે હર મન હરનારા. ૫

ગઝલ ૮

શીશુવત્ વિનતી સુંદ્રો, અમારો ધર્મ છે જુનો. ૧
અમારો તેજ તમારો, તમારો એજ હમારો. ૨
અતીથી છું પ્રભુ તારો, પ્રગટ થઇ દોષનીવારો. ૩
તન મન ધન અર્પીને, તમારા સંગમાં આવ્યો. ૪
સદાએ પ્રેમ દર્શાવો, કહે હર નાથ નભાવો. ૫

ગઝલ ૯

ભજ મન ધસને ભાવે, આવેલો દાવ તે નાવે. ૧
તજ પરધન પરનારી, કર સતસંગની ધારી. ૨
કુમતી કંટક ટાળી, સુમતી પુષ્પ લ્યો ધારી. ૩
ત્યાગી કે હોય સંસારી, વચન એ લ્યો ઉરે ધારી. ૪
નથી સતજુદ્ધ તો અમને, કહે હર શું દીયે તમને. ૫

ગઝલ ૧૦

કહું છું પ્રાણુથી પ્યારી, શીખ છે આ બહુ સારી. ૧
કેરી શું ગર્વને કુલો, અરેરે શીદને ભુડો. ૨
સદાએ શીલ સંભારી, ભજો ગવંત નર નારી. ૩
તજને કામ ને ક્રોધ, તથાપી મોહ ને લોભ. ૪
દેખીને સુખ ચળશે માં, હોય જો દુઃખ ડાંગે માં. ૫
નથી એ સ્થીર રહેવાનું, કહે હર એજ ફરવાનું. ૬

ગઝલ ૧૧

અહોં કીરતાર કૃપાળું, હરો કષ્ટ હરિ માર્ડ.	૧
ભીડભંજન ખીરદ તારં, રૂઢેથી કેમ વીસારં.	૨
આરત વાણી ઊરે ધારી, ઊઘાડો હીતની ખારી.	૩
ટેક તારો પ્રભુ સાચો. અવર ટેક બધો કાચો.	૪
આશા ને અન્યની ધારં; તેથી શું શ્રેય થાનારં.	૫
સદા હરદોષ હરનારા, પ્રભુજી પ્રાણથી પ્યારા.	૬

ગઝલ ૧૨

કહો ગાફલ ભલે ગંડુ, તથાપી દીનનો બંધુ.	૧
કહો કામી તથા ક્રોધી, વળી માયાંધ કે લોભી.	૨
ભલે પુણ્યે વધાવી લ્યો, તથા ધૂળથી ધુળવી ઘો.	૩
લાગેલો નેહ છે ઉંડો, કહો ઉત્તમ કે ભુંડો.	૪
કહો છો કે બધું સાચું, તથાપી તે બધું કાચું.	૫
ભલે રૂઠો તથા તુડો, કહે હર પ્યાર રાખીને.	૬

ગઝલ ૧૩

લાગી માયા મુંને તારી, અહો નટવર ગીરધારી.	૧
પડ્યો શરણે તુજ પ્રાણી, દયા લાવો દીન જાણી.	૨
પ્રીત પ્રેક્ષાદશું કીધી, પ્રગટ થઈને શુધ લીધી.	૩
હળાહળ ઝેર તો પીધું, મીરાંતું અમૃત કીધું.	૪
લીધા તેં કર્મક જન તારી, એવા છે દાખલા ભારી.	૫
ઉછેરો પ્રેમરસ પાઈ, કહે હર છો પ્રભુ ત્યાંધ.	૬

પદ ૧-રાગ ધોળ.

શીરપર જટા ભસ્મ લગાવી, કરમાં માળા ઝાલી જોને;
 પડતો મુકી પંથ પાંસરો, ધાયો વાંટી વાટ જોને.
 નાહ્યા ધોયાની છોંછ ઉપરની, પાળે ધરીને પ્રીત જોને;
 પુજા પાડતો ઠાંઠ મચાવે, અંતરગત વીપરીત જોને.
 મધુર વાણી મુખથી જોણે, ઉપરના, ઉદગાર જોને;
 વિષય મોહમાં રચી પચીને, ભૂલે અંતર જાન જોને.
 નીતી ભક્તી પુન્ય તીર્થમાં, વીરક્ષા જન કોઈ નાહ જોને;
 કહે હર જોગી કે ભોગી, જીવ મટી શીવ થાય જોને.

પદ ૨-રાગ ધોળ.

પંથ હમારા સખસે ન્યારા, શાંતી વીરક્ષા જાણે જોને;
 સચ્ચા રંગ ચડાયા ગેર, ઓર રંગ સખ કચ્ચા જોને;
 બાહેર રંગા બીતર રંગા, રોમ રોમકુ રંગા જોને.
 તનકું રંગા મનકું રંગા, નખસે શીર ચડાયા જોને;
 ઓર બાત પ્રીમકી નહીં માને, હમ આસક મસ્તાના જોને.
 કહે હર શું અંજું કેવું, અસલ ભેખ હમારા જોને;
 સદ્ગુરની કૃપા ભયી તો, સદ મારગ ખતજાયા જોને.

પદ ૩-રાગ પ્રભાત.

ઉઠા આજસ જાડો ચેતન, ધર્મ હૃદયમાં ધારીરે;
 પ્રભાટે શું પોઠો ચેતન, ફેગટ અવસર ગાળીરે. ઉઠા૦ ૧
 નીકા લેતાં કાળજ વીત્યા, ચાર ગતીમાં ભમીયારે;
 શું સંસારે સાર વિચારી, માઈ માઈ કરતારે. ઉઠા૦ ૨

કાળ ભય છે શીરપર મોટો, હરનીશ હુટે ઝાણીરે;
કહે હર હર હર સંભાળો, શુભ વચનામૃત પ્રારીરે. ઉઠા૦ ૩

પદ ૪-રાગ પ્રભાત.

ચેતી લે તુ ચેતનં પ્યારા, ઉડી અધવચ જીવુંરે;
ધૂળની માયા ધૂળમાં ભગશે, ફેગટ મન પસ્તાવુંરે. ચેતી૦ ૧
સ્વમવત સુખડત્રી દેખી, ફેગટ શીદ લેત્યાવુંરે;
તન ધન જોખન પામી પ્યારા, શું મનથી હરખાવુંરે. ચે. લે. ૨
નીચાં કર્મ કરીને નાહક, શાને તકે જીવુંરે;
ભૂક્ષી આત્મજ્ઞાનની ખાજી, માયામાં લપટાવુંરે. ચેતી૦ ૩
તાં નારી પાસે જાણી, સમતાએ મન લાવુંરે;
અજ્ઞાપ નીરંજન નીર્ભય પદની, કહે હર શુધ પાવુંરે. ચેતી. ૪

પદ ૫-રાગ ધોળ.

ભજન કરી લે ભાવે પ્રાણી, વદુ તુજ હીન વાણી જોને;
શીત કહો શી રીતે જીતે, જ્યાં છે સૂર્ય પ્રકાસ જોને.
ભક્ત થયો તો ભય છે કોનો, શીરપર પ્રભુજી ગાજો જોને;
પરનારી પરધન પરહરીયે, રચી પ્રભુ પર કરીયે જોને.
સત્ય ભક્તીએ નીર્મળ સુરતા, પ્રભુપદમાં અનુરાગ જોને;
ધન્ય ધન્ય એ જીવન જનનું, માત તાત સદ્ભાગી જોને.
કહે હર જો ચીતમાં ચેતી, અજ્ઞાપ નામ કોઈ ખ્યાવે જોને;
ચોરાશીનો ફેરો ટળતાં, ચીદાનંદ સુખ પાવે જોને.

પદ ૬-રાગ ધોળ.

ગુર હમારા વીશ્વનાથજી, ચરાચરમાં વ્યાપક જોને;

ઉંચા જોયા નીચા જોયા, ચાવત ખેસત ઉઠત જોને.
 આવત જોયા પીવત જોયા, નિરાહાર નીર્મળ જોને;
 પૂર્વે જોયા પશ્ચીમ જોયા, જોયા ઉત્તર દક્ષિણ જોને.
 હસતા જોયા રોતા જોયા, બાળ વૃદ્ધ તરૂંજુ જોને;
 રમતે જોયા સુતે જોયા, ચાર ખંડમાં જોયા જોને.
 વેદ વીરંચી પાર ન પાવે, અજ્ઞાન તમાસા ઉનઘા જોને;
 કહે હર જો હમને દેખાં, સો તુમકું ખતલાયા જોને.

પદ ૭-રાગ ધોળ.

ધીર ધરીને જો તું મનવા, ખાલી જગમાં ફરવું જોને;
 નિર્જીવ સારાસારનો કરવા, ધીરજ મનમાં ધરવી જોને.
 અદ્ય લાલની લાલચ માંહે, ચીદાનંદ પરહરીયે જોને;
 જેમ મદારી ખેલ ખતાવે, પત્ર પત્રમાંહે ન્યારા જોને.
 તેના ખેલ આ જગતા જાણી, જ્ઞાનધરમાં ફરવું જોને;
 ચડતી પડતી વારા ફરતી, જ્યાં ત્યાં જગમાં જોઈ જોને.
 ગર્વ ધરીને ઉન્મત થાતાં, રંક થઈને રોવું જોને;
 કુમત કેરો ત્યાગ કરીને, સુમત સાથે વરવું જોને;
 કહે હર એ મારગ સાચો, ચેતન ચીતમાં ચેતી જોને.

પદ ૮-રાગ ધોળ.

આસન વાળો ભ્રમણા ટાળો, રથીર મતીએ અંતર લાળો;
 પાંચ મારો પચીસ મારો, વંકનાળકા મારગ આલો.
 અધર તપ્ત પર વિશ્વનાથજી, ખેઠા નજરેસેં ન્યારો;
 નહી કુછ મંતર નહી કુછ તંતર, એક નજર સૂરતે ધારો.

હિસકું મળના હિસમેં ભળના, કહે હર હિસકું ખ્યાલો;
જે નર ધાયા વે નર પાયા, કહે હર નર એજ કમાયા.

ભજન.

રાગ-અરે છવ શીલને ચીંતા કરે.

અભીમાન શું કરે મુરખ મન અભીમાન શું કરે,
ખાજ છે આ જુકે જકતાની, તેમાં ચીત શું ધરે;
લાખ કોડનું નાણું તે પણ, મુકી જાવું પડે. મુરખ. ૧
સુત વિત દારા સંગ ન આવે, સ્વારથીયાં સૌ રડે;
નીલા ચોરી મુગલી કરતાં, ભવમાં ભમવું પડે. મુરખ મન. ૨
જપલે તપલે જ્ઞાન ખ્યાન લે, પાપ પૂર્વનાં બળે;
માફ માફ કરતાં મુરખ, કાળ આવી જે નડે. મુરખ મન. ૩
હરિ ભજન કે પરમાર્થ એ અંતે આવી મળે,
કહે હર શું એથી ઉત્તમ, જેમાં ચીતકું કરે. મુરખ મન. ૪

રાગ-ઉપરનો.

ઘટમાં વસ્તુ મળે, ખોજ નર ઘટમાં વસ્તુ મળે.
પડતો મુકી પંથ પાંસરો, ફેગટ શાને ફરે. ખોજ. ૦
લસણ તજ્યું પણ લાંચ ન ત્યાગી, વૈશ્રવ થઇને ફરે,
હોંગ તજી પણ થયા હરામી, ક્યાંથી મારગ મળે. ખોજ મન. ૧
છાપાં તીલક તાણી અંગે, જગ ભરમાવા ફરે,
ધર્મ કર્મની વાત ન જાણે, નીજ મત તાણી મરે. ખોજ. ૨
પરોપકારે પ્રીત ન કીધી, સ્વારથ સાર લણે,
રંકજનોનું કામ ન કીધું, હું હું કરતો ફરે. ખોજ. ૩

તન મન ધનથી સંત સેવતા, સાચો માર્ગ મળે;
કહે હર એ સંત સેવતાં, મોહનદ હર મળે.

૫૬-રાગ ધોળ.

શૂન્ય દેશની શાલા સારી, ગુરૂ કૃપાએ જોધ જોને;
અંતરયામી કટકો મળ્યા, ચોરરવન ગીરવારી જોને.
ધન ધન ધન ધન નોખત ગાળે, ઘાંટ તણે નહીં પાર જોને;
રૂમજુમ રૂમજુમ નેપુર વાયે, નર નારી ગુણ ગાય જોને.
દીપક દીપક દીપક દીપક, દીપકનો નહીં પાર જોને;
તે દેખીને મનકું મોહ્યું, બની ગયો ખેલાત જોને.
બ્રમણા સર્વે જગની લાગી, લગતી તેમાં લાગી જોને;
લાગી લાગી લાગી લગતી, લાગી તે નવ છુટે જોને;
ગુરૂ કૃપાએ હરજી ખોલ્યા, અંતર પડદા ખોલ્યા જોને.

૫૬-રાગ ધોળ.

રવીવારે રાગ ત્યાગીને, નામ હરીનું લેવું જોને;
સોમવારે સાચું સુખ છે, તન મનનું દુખ જાય જોને.
મંગળવારે સૌનું મંગળ, પ્રેમ કરીને સાચું જોને;
શુદ્ધે શુદ્ધીદાતા સાચું, સત્વગુણ સંપત જોને.
ગુરૂવારે જ્ઞાન ગતીયે, ભવસીધુનો તારો જોને;
શુક્રવારે સત્ય પ્રભુ તે, દાનજનોના દાતા જોને.
શનીવારે સ્થીર મતીએ, કહે હર હર વંદુ જોને.

૫૬-રાગ ધોળ.

પરદુઃખભંજન જે જન જનમ્યા, ધન્ય વદુ આ જમમાં જોને;

કુખમાંને જોજન જે આવે, તસ્વામિ જેણ પાત જોતે.
 મિત્રામીતને આશ્રય આવે, દીવતાં કુખમાં કોયે જોતે;
 આપી કુખ તળાવ કરાવે, અણુતર ધામ અણુવે જોતે,
 રામીજનના રાગ નીતારે, સુરખને દે જ્ઞાન જોતે;
 કહે હર એ જગમાં જનમ્યા, ભક્ત સુર કે દાતા જોતે.

૫૬-રાગ ધોળ

અક્ષય લખીયા તે નવ જાયે, કરીયે કોડ કપાય જોતે;
 જીવતું ધાર્યું વ્યર્થ જવાતું, અક્ષય લખીયા થાય જોતે.
 મોતી માંજીક હાથી ધોડા, દોલતનો નહી પાર જોતે;
 તે તો તારે સંગ ન આવે, સાથે પુન્ય પાપ જોતે.
 મરણુ ભય છે માથે મોટો, એક પક્ષમાં પડે જોતે;
 કુચુરનો ત્યાગ કરીને સુચુરને વરીએ જોતે.
 કહે હર એ મીઠ્યા ત્યાગી, પ્રભુ ભજનમાં રેવું જોતે;

૫૬-રાગ ધોળ.

સો જોગી ધર મેરા સાધુ, કરે ૫૬ નીવેડા જોતે;
 અજખ ખેલ તો હમને દેખા, નગર તીરથકું જાવે જોતે.
 ખીના પાંખ પગ પાંખી ઉડે, ચાર ખંડ ફરી આવે જોતે;
 દેખત નરકું અંધા દોરિ, મુપક જગકું ગળતા જોતે.
 ગુરૂ શીખ્યકી સેવા કરતા, નૃપકું રદધત પીડે જોતે;
 સાચ વસ્તુકું વીરલા દેખે, જીક વસ્તુ સખ પાવે જોતે.
 કહે હર વો હરકી લીલા, ધાયા સો નર પાયા જોતે;
 પાયા સો નર હુવા દીવાના, ગુરૂ ગમસેં બતલાયા જોતે.

રાગ-પ્રભાત.

હૈં તું પ્રાણીઆ બજને શ્રી હરી, સ્વપ્નવત સુખ છે જુગ કાચું. ૭. ૧
 હૈને ઝટપટ મુકને ખટપટ, બજને ઝટપટ નામ સાચું. ૭. ૨
 શુકલનકાદીક ભક્ત શ્રેષ્ઠાદીક, જપતા જપ દર્ષ દીક્ષ તાસું. ૭. ૩
 સુત વીત સુખમાં મગ્ન થઈ ભૂતમાં, હર કહે બજ હરી સુખ ઝાઝું. ૭. ૪
 હૈં તું પ્રાણીઆ બજને શ્રી હરી સ્વપ્નવત સુખ છે જુગ કાચું. ૭. ૫

પદ.

આબ્યો આબ્યો આબ્યો તું, દીક જગતમાં આબ્યો;
 પામ્યો પામ્યો પામ્યો તું, માનવ જન્મ પામ્યો.
 કરજો કરજો કરજો સત સંગત નીશદીન કરજો;
 ડરજો ડરજો ડરજો તું, દુષ્ટ કર્મથી ડરજો.
 ભળજો ભળજો ભળજો તું, જ્ઞાન ગતીમાં ભળજો;
 તરજો તરજો તરજો, સત નામ કર્મથી તરજો.
 ધરજો ધરજો ધરજો હર કહે ધ્યાન ધરજો.

પ્રાર્થના રાગ-કલ્યાણ.

શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ પ્રભુ શાન્તિ દીક્ષ ધરો,
 બાળક બાળી આપનો હર દોશ દૂર કરો;
 આપ કૃપાએ સૂરતા સાધી અદ્વિતીયતાસાર.
 ભક્તજનોના હૃદય કારણે, દર્શાવી આ વાર. શાન્તિ.
 હોય કદાપી ભુલ ચુકતો, કરો હર જન માફ;
 પ્રેમ કરીને વદું પ્યારા, દાસતણો હર દાસ. શાન્તિ.

બે બાલ.

શ્રી હરીજનો જીવો કે આ મીઠ્યા સ્વપ્નવન સંસાર છે અને
જ્યાં સુધી કાયામાં હંસ છે ત્યાંસુધી તે આપણો કરી માનીએ છીએ
પણ વીચાર કરતાં આ દેહ આપણો નથી તો પછી ખીજી શી
વસ્તુ આપણી છે ? કંઈજ નહિ. ફક્ત સતકર્મ હરીભજન કે પર-
માર્થ તેજ સાથે છે, બાકીનું સર્વે બલેઃઅક્ષય હોય પણ તે આ-
પણું નથી. જે કાંઈ પ્રારબ્ધ કરમવડે સાઈં યા બાટું થાય છે
તેમજ પાછું પ્રારબ્ધવડે નષ્ટ થાય છે તેમાં માઈં ને તાઈં તેજ
દુઃખદાયી છે. જીવો કે સંતપુરુષોએ માઈં તાઈં છોડી શ્રી હરીની
મરજી પ્રમાણે તેનું સેવન કરવું તેમ કર્યું છે. આપણી નજર આ-
ગળ મોટા મોટા પુરુષો ધન માત્ર છોડી સ્વધામ પોહોઝ્યા તેમજ
આપણે પણ જઈશું, કોઈ સ્થીર રહ્યું નથી, અને રેલવાનું પણ નથી
જ્ઞાની પ્યાની કે મોટા ત્રીકાલજ્ઞાની પણ નજરે પડતા નથી. ફક્ત
તેમની પ્રસાદીરૂપ એક સતકર્ણી રહી છે તો તે સદાએ અમર છે.
ચારા મીત્ર વધારે કહેવા સંમર્થ નથી, પરંતુ એટલુંજ કહું છું કે
શ્રી હરીનું સ્મરણ કે પરમાર્થ શીવાય કંઈ પણ વસ્તુ શ્રેષ્ઠ નથી.
માટે તનથી, મતથી, કે ધન હોય તો ધનથી કોઈનું બલું કરો
અને મારા જેવા જે કોઈ કંગાલ નજરે પડે તેઓનું દુઃખ હરો
જેથી તમારું સદાએ બલુ થશે અને તમો સુખી થશો. બાઈં એજ
માર્ગ શ્રેષ્ઠ છે. તો જે તમને સવળ પડે તે અંગીકાર કરશો અને
દીનોનું દુઃખ હરશો જેથી આ બ્રહ્માન્ધીને તરી પાર ઉતરશો
એજ ભુલચુકની માફી. સર્વને પ્રણામ.

આ મુક છપાવનારે આશ્રયે આપનાર ધાર્મિક
જનોનાં નામે.

૧ શેઠ વેચાત દીપચંદ	૨ પેન્ઝરા રેમાનજી છવાણા
૩ શેઠ જીવરાજ તારાચંદ	૪ મોઢ શીવરામ જેઠાભાઈ
૫ હુવાર શીવરામ મોતીભાઈ	૬ શેઠ દીપચંદ માનચંદ
૭ પટેલ મુલજી રાયચંદ	૮ પટેલ અમીચંદ સાંકળા.

છાપ, અમનગર તાળે સાયબાપુર.

